

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Floriilor

Icoană realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

Evangelia duminicii

Ioan XII, 1-18

1. Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți.
2. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă.
3. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.
4. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis:
5. Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor ?
6. Dar el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea.
7. A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat.
8. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
9. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți.
10. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare.
11. Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus.
12. A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,
13. Au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana ! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel !
14. Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris:
15. "Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezând pe mânzul asinei " .
16. Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru El și că acestea I le-au făcut Lui.
17. Deci da mărturie mulțimea care era cu El, când L-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți
18. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta.

Tradiții creștinești la Florii

◆ De sărbătoarea *Intrării Domnului în Ierusalim – Floriile*, sunt aduse la biserică ramuri de salcie înverzită și înflorită care se sfințesc prin stropire cu agheasmă și se împart tuturor credincioșilor, la slujba Utreniei, dimineața înainte de Sfânta Liturghie. Credincioșii le vor ține în mâini pe tot parcursul Sfintei Liturghii, iar la sfârșitul slujbei le vor duce acasă, așezându-le la icoane. Ramurile au multiple semnificații, simbolizând primirea triumfală a lui Hristos, biruința vieții împotriva morții, prin învierea lui Lazăr de către Hristos. Astfel, și creștinii de azi întâmpină pe Iisus cu ramuri înverzite și înflorite, care însă nu trebuie să reprezinte doar manifestări exterioare ale credinței, pentru că ele simbolizează prezența virtuților, înduhovnicirea, fapta, cunoștința și lucrarea curată a omului interior.

◆ **Fiind praznic împărătesc, de Florii se face dezlegare la pește, untdelem și vin.**

Iată, Împăratul vine, blând și smerit ! (Zah. 9,9)

Sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim are o dublă semnificație duhovnicească: ea constituie o anticipare a bucuriei Sfintei Învieri, în chipul intrării biruitoare în Ierusalimul ceresc, dar în același timp, Floriile deschid Săptămâna Patimilor, perioadă în care suntem chemați să intensificăm apropierea noastră de Dumnezeu și să înțelegem mesajul suferinței lui Hristos și al Jertfei Sale pe Cruce.

Potrivit consemnărilor făcute de Evangheliști, înaintea Intrării Sale în Ierusalim, Hristos a fost întâmpinat cu slavă și ramuri de finic de mulțime de popor care, auzind de minunea învierii lui Lazăr din Betania, a venit să se edifice. Există o puternică legătură între sărbătoarea învierii lui Lazăr și intrarea triumfătoare a lui Hristos în Ierusalim. Învierea lui Lazăr este preînchipuire a Învierii lui Hristos și a Învierii de obște a oamenilor la sfârșitul veacurilor, iar primirea triumfală a lui Hristos în Ierusalim s-a datorat tocmai faptului că iudeii trăiau încă sub impresia a ceea ce se petrecuse în Betania. Într-o predică rostită în duminica Floriilor, Sfântul Chiril al Alexandriei evidențiază legătura, dar și diferența dintre cele două sărbători împărătești. Ieri, spune el, adică în sâmbăta lui Lazăr, sărbătorea Betania, iar astăzi, adică în duminica Floriilor, întreaga Biserică se bucură de prezența sfântă. Ieri, Hristos dăruia viață unui om, adică lui Lazăr, iar astăzi, El Însuși vine spre moarte. Ieri îl învia pe mortul de patru zile, astăzi vine în Ierusalim ca să învieze din morți după trei zile.

Deși întregul popor îl slăvea pe Hristos strigând: *“Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului”* (Ioan 12, 13), o dată cu intrarea Lui în templu, de unde i-a scos pe cei care vindeau și cumpărau și i-a vindecat pe orbii și pe șchiopii care se găseau acolo, arhieriei și cărturarilor au fost indignați. Ierusalimul se va tulbura, iar fariseii vor îndemna poporul la răzmeriță. Omenirea rănită de păcate nu putea îndura prezența lui Dumnezeu. Hristos Se arată întotdeauna în chip smerit și numai cei care au viață duhovnicească și inimă sensibilă pot să-l recunoască.

Credincioșii nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe Sfinții Lui printr-o simplă aducere aminte sau printr-o retrospectivă istorică. Ei vin într-un contact nemijlocit și într-o comuniune de viață cu Hristos la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Întâlnirea realității cerești cu cea pământească este deplină, până la identificare (*“Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare aducem...”*), este o întâlnire în care Dumnezeu Însuși încetează să fie gândit “dincolo” de natură și devine în persoana Fiului Său *“Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi ești”*. Sfânta Liturghie cuprinde întreaga lucrare a economiei dumnezeiești, a ceea ce a făcut Dumnezeu pentru om și felul cum omul răspunde acestei lucrări, precum și care este urmarea ei.

În această ordine de idei, evenimentele dureroase petrecute pe parcursul Săptămânii Patimilor, începând cu venirea lui Hristos din Betania la Ierusalim și sfârșind cu

Marea Jertfă, cu răstignirea și îngroparea sunt simbolizate în cadrul Sfintei Liturghii, prin Vohodul Mare (Ieșirea cu Sfintele Daruri). După cum am văzut în cadrul documentarului *„Liturghia pe înțelesul tuturor”* (publicat pe parcursul numerelor 31-34, 36; 74 –100), actele și obiectele liturgice care intră în componența ritualului pentru depunerea darurilor pe Sfânta Masă dobândesc acum un înțeles simbolico-mistic corespunzător momentului Intrării în Ierusalim. Credincioșii care îngenunchează cu multă smerenie, preînchipuie alaiul care odinioară L-a întâmpinat cu slavă pe Hristos, Cel Care se arată acum în chipul Sfințelor Daruri pe care slujitorii le poartă în mâini.

Am putea spune că Vohodul cel Mare constituie un simbol al întregii Liturghii. Și asta, deoarece iconografia bisericească reprezintă Liturghia Cerească chiar prin imaginea Vohodului Mare: Hristos în veșmânt episcopal, în altar, înconjurat de îngeri înveșmântați în preoți sau diaconi, care țin în mâini Sfântul Disc, cădelnița, copia, lingurița sau instrumentele patimilor: crucea, trestia, buretele.

Procesiunea cu cinstitele daruri se încheie prin intrarea din nou în Sfântul Altar prin ușile împărătești și așezarea Darurilor pe Antimisul de pe Sfânta Masă. Întregul ritual constituie preînchipuirea prescurtată a dramei sfinte din Săptămâna Sfințelor Patimi. Sfântul Aer acoperă darurile, precum giulgiul, aromatele întrebuițate de Iosif și Nicodim la ungerea Sfântului Trup al Domnului sunt amintite de tămâiere. Sfintele Uși se vor închide așa cum ușa mormântului a fost pecetluită și întărită cu paznici de către căpeteniile religioase ale iudeilor.

Liturghia ne îndreaptă spuneam către lucrarea dumnezeieștii economii, către scopul dumnezeieștii întrupări, chemându-ne în același timp la desăvârșirea sufletului, la unirea cu Dumnezeu. Pentru că însăși intrarea în lăcașul bisericii presupune îndepărtarea sufletului de la răătăcirile și tulburările exterioare, pământești, după cum și *Cântarea Heruvicului* ne amintește: *“toată grija cea lumească să o lepădăm...”*. Orice grijă este părăsită *“ca pe Împăratul tuturor să-L primim”*.

Se cuvine ca marile sărbători pe care le prăznuim în această sfântă perioadă să depășească stadiul de evenimente exterioare și să devină prăznuiri lăuntrice. Referindu-se la Sărbătoarea Floriilor, Sfântul Andrei al Cretei spune să nu așternem pe calea pe care va trece Hristos ramuri de măslin, obiecte sau ramuri de finic, ci, pe cât ne este cu putință, să ne așternem pe noi înșine, prin smerenia sufletului și prin dreapta judecată, pentru ca astfel să-L primim la noi pe Cuvânt, iar Dumnezeu cel neîncăput să își facă sălaș în noi. Pentru că, precizează Sfântul Andrei, nu trebuie să-l mărturisim pe Hristos cu ramuri, ci cu viață plină de virtuți. De altfel, ramurile de măslin sunt mâinile care se întind spre milă și milostivire.

Așadar, celebrarea acestei sărbători constituie pentru fiecare dintre noi prilej de renaștere spirituală, de sporire și întărire a credinței prin lucrare sfințitoare și reînnoitoare a minții și inimilor noastre.

Semnificații ale Deniilor din Săptămâna Mare

Săptămâna Mare constituie un moment spiritual profund în care întreaga lume creștin-ortodoxă se pregătește sa-I urmeze lui Hristos, într-o smerenie și suferință, ca mai apoi să se împărtășească de bucuria Învierii Domnului.

Asemeni opririlor din drumul spre Golgota, Deniile din Săptămâna Mare, constituie puncte de reper duhovnicești și alese popasuri spirituale, în care suntem chemați să împărtășim suferința Domnului. Aceste Denii ne vorbesc despre momentele grele prin care a trecut Iisus de la intrarea în Ierusalim și până la moartea Sa pe Cruce. De aceea starea firii umane în această perioadă ar trebui să fie aceea de veghe. Pentru că, din punct de vedere etimologic, însuși cuvântul *denie*, are acest înțeles de "veghe" sau "priveghere".

Șirul Deniilor începe cu **Denia de duminică** seara, când se face referire la începutul drumului patimilor lui Iisus. Domnul nostru Iisus Hristos intrând în Ierusalim este primit de mulțime ca un rege, dar peste doar câteva zile aceeași mulțime va striga fără tăgadă către Pontiu Pilat: "Răstignește-l! Răstignește-l!".

Denia de luni seara ne îndeamnă spre meditație printr-o analogie interesantă. Se face referire la Iosif, patriarhul Vechiului Testament, cel care fusese vândut de către frații săi pentru 30 de arginți. Cu ajutorul credinței neștrămutate în Dumnezeu, Iosif reușește să scape, să ajungă un om însemnat în Egipt și să salveze poporul evreu de foamete. În cele din urmă, Iosif îi iartă și pe frații săi, cei care îl vânduseră inițial. Analogia care se face între Iosif și Iisus este edificatoare.

Tot în cadrul Deniei de luni este rostită parabola smochinului neroditor, care a fost blestemat de Domnul și s-a uscat. În acest context, smochinul nu închipuie nimic altceva decât pomul păcatului și secătuirea Legii celei vechi.

Denia de marți seara aduce în atenția noastră un șir de predici rostite de Domnul nostru Iisus Hristos, între acestea distingându-se Pilda celor 10 fecioare. Candela credinței noastre trebuie să rămână aprinsă, iar noi în priveghere.

Denia de miercuri seara dezvoltă o antiteză cutremurătoare: pe de o parte, imaginea lui Iuda Iscarioteanul, cel căruia îi încolțise deja în minte gândul trădării iar de cealaltă parte desfrânată, care pocăindu-se, îi uda cu lacrimi picioarele lui Iisus și I le ungea cu mir, spre veșnica ei mântuire. Această Denie constituie un îndemn la pocăință, la recunoașterea și plângerea păcatelor noastre, pentru că doar prin lacrimi de pocăință se pot spăla păcatele cele multe și grele.

Denia de joi seara mai este numită și **Denia celor 12 Evanghelii**. Iisus spală picioarele ucenicilor săi, dându-le suprema pildă a smereniei, apoi participă cu toții la Cina cea de Taina, când Iisus luând pâinea, a binecuvântat-o și a zis: "Luați, mâncați, Acesta este Trupul Meu care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor!", apoi luând potirul cu vin, l-a binecuvântat și a zis: "Beți din acesta toți, Acesta este Sângele Meu, al

Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor!". Prin aceasta Domnul nostru Iisus Hristos a instituit Taina Sfintei Euharistii sau Împărtășanii. După Cină, Iisus merge în Grădina Ghetsimani, unde se va ruga "cu lacrimi de sânge".

Această denie este profundă și pătrunzătoare. Cele 12 Evanghelii ne fac să înțelegem și să simțim suferințele Fiului lui Dumnezeu întrupat. Începând din această zi, până la Înviere, în biserici nu se mai trag clopotele, ci se bate numai toaca.

Denia de vineri seara mai este cunoscută și sub denumirea de **Denia Prohodului Domnului**. Vinerea Mare sau Vinerea Neagră este ziua când Hristos a fost adus la judecată, când a fost batjocorit, schingiuit, răstignit, mort și îngropat. Iisus își va purta crucea pe Golgota, unde va fi răstignit între doi tâlhari, dintre care unul, recunoscându-I nevinovăția și dumnezeirea se învrednicește de mântuire.

În seara de vineri se cântă în biserici Prohodul Domnului, adică slujba înmormântării Domnului. Alaiul îndurerat al credincioșilor trece pe sub Sfântul Epitaf, ca și cum ar trece prin mormântul lui Iisus, după care, în frunte cu preoții, face ocolul bisericii. Cutremurătoare și îndurerată este această Denie!

Veniți așadar să fim alături de Domnul! Să suferim o dată cu El și să ne bucurăm, prin Înviere, o dată cu El!

VENIȚI SĂ PRIVEGHEM!

Pr. Viorel Mihalache

Învierea

E Vinerea Mare, - credința ne cere
Să fim mai presus de-al nostru păcat,
Să știm înțelege și chin și durere
Și tot ce în viață ni-i scris și ni-i dat.

Prin post și prin fapte de bună credință,
Să știm curăța trup și suflet de rele –
Pios și cinstit, întreaga ființă
S-alunge păcatul, poverile grele.

Bogat și sărac să stăm împreună,
Cu fruntea plecată sub Sfântul Veșmânt.
Să știm învăța, cu inima bună,
Puterea credinței pe-al nostru pământ.

Icoane, altar, biserica toată,
Vibrează de voci spre cer înălțate –
Și buni și mai răi, să stăm laolaltă,
Cântând întru Domnul cu inimi curate.

Să știm pregăti sărbătoarea de mâine,
Credința s'adune și neam și străini –
Să știm mulțumi pentru codrul de pâine
Și pentru norocul de-a fi toți creștini.

În mâini lumânări s'aprimem cu toții –
Lumina' Învierii ridică-se sus –

Să știm pomeni și viii și morții,
Iubind cu credință pe Domnul Iisus.

E Vinerea Mare, ce noapte senină...
Și bunii creștini cum simt Învierea...
În suflet purtăm atâta lumină –
Cum creștem în noi credința, puterea...

E sfânta zi astăzi, e Vinerea Mare,
E ultimul pas cu chin și durere –
Și mâine, ca astăzi, va fi sărbătoare,
Cinstind pe Iisus și – a Lui Înviere.

În suflet purtăm ce Domnul ne-a dat –
Iubire, durere, trăiri, conștiință –
Prin moarte trecând, Hristos a nviat,
Dovada cerească de sfântă credință.

Teona Scopus

Cronică parohială

❖ *Duminică, 17 aprilie* a.c. locatarii Blocului T7 din str. Arcu, nr. 83, au organizat o frumoasă slujbă: o rugăciune de binecuvântare pentru toți și o pomenire pentru locatarii răposați, ambele oficiate chiar la intrarea în scara Blocului. Astfel de inițiative sunt cu atât mai binevenite astăzi, când suntem chemați a lucra împreună pentru unitatea creștină, eliminând toată ura și dezbinarea dintre noi.

❖ Cu ofrandele primite de la credincioșii noștri în cadrul slujbelor de pomenire din zilele de sâmbătă 9 aprilie și 16 aprilie, au fost organizate două acțiuni umanitare la Secția de Oncologie Sculeni, pachetele cu alimente fiind distribuite tuturor bolnavilor.

❖ *Sâmbătă, 23 aprilie* a.c., s-a desfășurat tradiționalul Pelerinaj de Florii, care de la an la an unește în rugăciune tot mai mulți credincioși dornici să imite drumul Mântuitorului de la Betania la Ierusalim, trăind astfel momente de intensă simțire creștină.

La Iași procesiunea Stâlpărilor a început la ora 15.30 în Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” – Bărboi, unde s-a desfășurat Slujba Vecerniei, și s-a încheiat la Catedrala Mitropolitană, unde pelerinii au fost

întâmpinați de Înalț Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Daniel. Pe drum s-au făcut popasuri de rugăciune la Biserica Miron Barnovski, Biserica „Sfântul Nicolae Domnesc” și Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi”. Frumoasa manifestare, coordonată de protopopii de Iași, Pr. Andrei Constantin și Pr.Vilie Doroșincă, cu participarea a peste 40 de preoți și a unui mare număr de creștini, s-a încheiat la ora 19.00.

PROGRAM RELIGIOS ȘI DE ACTIVITĂȚI ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

- ❖ **DUMINICA FLORIILOR**, 24.04.2005
  - 7.00 - Spovedanie și Împărtășanie
  - 8.00 – Utrenie, Sf. Liturghie și pomenirea morților
  - 18.00 – DENIE
- ❖ **LUNI**, 25.04.2005
  - 9.00 – Curățenie generală pentru Sărbători
  - 18.00 – DENIE
- ❖ **MARȚI**, 26.04.2005
  - 9.00 – Curățenie generală pentru Sărbători
  - 18.00 – DENIE
- ❖ **MIERCURI**, 27.04.2005
  - 9.00 – Curățenie generală pentru Sărbători
  - 18.00 – DENIE
- ❖ **JOI**, 28.04.2005
  - 8.00 –12.00 - Sf. Liturghie și pomenirea morților
  - 18.00 – 22.00 – DENIA CELOR 12 EVANGHELII
- ❖ **VINERI**, 29.04.2005 – **ZI ALITURGICĂ (NU SE ÎMPĂRTĂȘEȘTE!)**
  - 9.00 – Scoaterea SFÂNTULUI AER (care simbolizează Punerea în mormânt a Mântuitorului)
  - 18.00 – 22.00 – DENIA PROHODULUI DOMNULUI
- ❖ **SÂMBĂTĂ**, 30.04.2005
  - 8.00 – Curățenie și pregătire pentru Sfânta Înviere
  - 00.00 – Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii care vor începe afară continuându-se în Sfânta Biserică și încheindu-se cu rugăciunea de binecuvântare pentru bucatele tradiționale (carne, ouă, pască, cozonac).

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Preot Il Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.